

Blestem

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Blestem iubirea noastră să-nflorească
Când lumea asta tristă va muri,
Din lutul meu albastru să rodească
Un fruct al tău și poate-n acea zi

O să mă crezi că timpul nu contează.
Blestem iubirea noastră până când
Mă vei cuprinde-ntreagă într-o frază
Să-mi memorezi ființa repetând,

Iubito, știi ce binecuvântare
Ne suntem unul altuia și-avem
Cel mai amar destin? O ursitoare
Ne-a încuiat iubirea într-un poem.

- Blestemul tău aș vrea să se-mplinească,
În zorii erei noi ce va veni,
Când primăverii noastre o să-i crească
Magnolii albe prin poieni târzii.

Să te găsesc în orice poezie,
Metafora să-mbrace trupul nud
Și să rămâi pentru o veșnicie
Iubirea mea cu chipul verde crud.

Atunci voi ști că cerul mă răsfată
Chiar dacă roua gurii e pelin,
Îngenunchind în templu dimineață
Voi binecuvânta acest destin.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș